

opusdei.org

Prelatovo pismo (januar 2011)

Prelat Opus Dei nam v svojem januarskem pismu predoča sporočilo svetega očeta ob novem letu. Govori o svobodi, ki je potrebna za to, da lahko “ljubimo Boga in po njem vse ljudi.”

10. Jan. 2011

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Od božične noči naprej nam liturgija v naslednjih dneh vedno znova

polaga na ustnice besede iz psalma:
*Pojte Gospodu novo pesem, pojte
Gospodu, vsa zemlja! Pojte Gospodu,
njegovo ime slavite, oznanjujte dan za
dnem njegovo odrešenje! Pripovedujte
med narodi o njegovi slavi, med vsemi
ljudstvi o njegovih čudovitih delih!*[1]

To ponavljajoče se povabilo k veselju
ima jasen razlog: rojstvo Božjega
Sina, ki je postal človek, ne da bi
prenehal biti Bog, da bi nam pridobil
resnično svobodo. **»Ko pa je prišla
polnost časov, je Bog Oče poslal
svojega edinorojenega Sina, ki se je
po delovanju Svetega Duha utelesil
v Mariji, vedno Devici, da bi
ponovno vzpostavil mir in da po
odrešitvi človeka od greha,
adoptionem filiorum reciperemus
(Gal 4, 5), da bi postali božji otroci,
sposobni zaupnega odnosa z
Bogom; da bi tako ta novi človek, ta
nova veja božjih otrok (prim. Rim
6, 4-5) lahko ves svet osvobodila
nereda in vse stvari obnovila v**

Kristusu (prim. Ef 1, 9-10), ki jih je spravil z Bogom (prim. Kol 1, 20).«[2]

Odrešenik nam je – poleg drugih neštetihi dobrin – prinesel véliki dar svobode, da lahko iz ljubezni služimo Bogu, notranje vzpodbujeni od Svetega Duha, ki nas je naredil za »sinove v Sinu«[3]. Po naši pridružitvi mističnemu Kristusovemu telesu se je od nas oddaljil strah, ki nas je zasužnjeval. Sveti Pavel opominja: *Vi ste namreč poklicani k svobodi (...). Kristus nas je osvobodil za svobodo. Zato stojte trdno in se ne dajte ponovno vpreči v jarem sužnosti.*[4]

Kot komentar teh evangelijskih besed – *veritas liberabit vos*, resnica vas bo osvobodila – je sveti Jožefmarija zapisal: »**Kakšna je ta resnica, ki v vsem našem življenju začenja in končuje pot svobode? Povzel vam jo bom z veseljem in gotovostjo, ki**

prihajata iz odnosa med Bogom in njegovimi ustvarjenimi bitji: zavedanje, da smo izšli iz božjih rok, da smo predmet posebne ljubezni presvete Trojice, da smo otroci tako velikega Očeta. Prosim mojega Gospoda, da bi se odločili zavedati se tega, dan za dnem okušati to resnico: tako bomo delovali kot svobodni ljudje. Ne pozabite: kdor ne ve, da je božji otrok, ne pozna najgloblje resnice o sebi in v njegovem delovanju mu primanjkuje obvladovanja in umirjenosti, lastnih tistim, ki ljubijo Gospoda bolj kot karkoli drugega.»[6] Toliko razmišljanj našega Očeta navajam zato, ker so kot *zlatniki*, ki nam jih Gospod daje v roke. Izluščimo iz njih ves pomen, ki jim ga je dal nekdo, ki je hotel edinole bolj slediti Kristusu ter služiti sveti Cerkvi in dušam. Da, ponovno vam svetujem: pogosteje se zatekajte k temu zakladu, ki nas bo tesno združil z voljo nebes.

Svoboda, da lahko ljubimo Boga in po Njem vse ljudi, se pojavi kot ena temeljnih posledic božjega otroštva. Zato jo moramo braniti, jo spoštovati in razširjati na vseh področjih življenja. To je téma svetovnega dneva miru, ki ga obhajamo danes, na prvi dan v januarju. V svojem sporočilu ob svetovnem dnevu miru, katerega naslov je *Verska svoboda – pot do miru*, Benedikt XVI. vsem državnikom, verskim voditeljem in vsem ljudem dobre volje namenja energičen poziv, naj razširjajo in branijo to največjo dobrino, lastno tistim, ki so bili ustvarjeni po božji podobi in sličnosti, in ki skupaj z dobrino življenja tvori najgloblji temelj vseh človekovih pravic.

»Odprtost za resnico in dobro ter odprtost za Boga, ki je utemeljena v človeški naravi, daje polnost dostojanstva vsakemu človeku in je zagotovilo medsebojnega in polnega spoštovanja. Vendar verske svobode ne smemo razumeti zgolj kot

odsotnost prisile, ampak predvsem kot možnost odločanja v duhu resnice.«[7]

Spominjamo se, kako je sveti Jožefmarija vse svoje življenje strastno branil božji dar svobode. Zelo jasno se je izrazil v odgovoru na novinarjevo vprašanje. Naš ustanovitelj je rekel: »**Opus Dei od svoje ustanovitve naprej nikoli ni bil diskriminatoren: dela in živi skupaj z vsemi, saj v vsakem človeku vidi dušo, ki jo je treba spoštovati in ljubiti. To niso samo besede; naše Delo je prva katoliška organizacija, ki z avtorizacijo svetega sedeža priznava za sodelavce tudi tiste, ki niso katoličani, najsi so kristjani ali ne. Vedno sem branil versko svobodo. Ne razumem nasilja: ne zdi se mi primerno ne za prepričevanje ne za zmagovanje; zmota se preseže z molitvijo, z božjo milostjo, s**

študijem; nikoli s silo, a vedno z ljubeznijo.[8]

Državlјanska pravica do češčenja in služenja Bogu v skladu s tem, kar nekomu narekuje njegova lastna vest, danes na žalost v mnogih deželah naleti na velike težave. V nemalo krajih, kakor je potožil papež, so »kristjani danes tista verska skupnost, ki doživlja največ preganjanj zaradi svoje vere«[9]. Preganjanje, kateremu smo bili priče pred kratkim, gre pogosto celo do mučeništva. »V drugih krajih sveta,« nadaljuje sveti Oče, »so bolj skrite in premetene oblike predsodkov in nasprotovanj vernikom in verskim simbolom«[10]. To se dogaja celo v narodih s krščansko večino in večstoletno krščansko tradicijo. Ob teh zlorabah moči noben pošten človek ne bi smel ostati brezbržen. »Omenjenih dogajanj ni mogoče sprejeti, saj predstavljajo napad na Boga in človekovo dostojanstvo, prav

tako ogrožajo varnost in mir ter preprečujejo uresničenje pristnega in celovitega človeškega razvoja«[11].

Ne mislite, da je sedanja situacija nekaj doslej neznanega. Morda je v naših dneh bolj razširjena in se pojavlja v novih oblikah, tudi zaradi lažje in hitrejške komunikacije, čeprav se verski nestrpnosti v javnem mnenju ne pripisuje pomembnosti, ki si jo zasluži. Ni pa nek nov pojav v zgodovini, kakor je opozoril tudi Jezus sam: *“Če vas svet sovraži, vedite, da je mene sovražil pred vami. (...) Služabnik ni večji kot njegov gospodar.” Če so preganjali mene, bodo preganjali tudi vas; če so se držali moje besede, se bodo tudi vaše.* [12]

Napovedano je bilo tudi v Stari zavezi. Poslušajmo še enkrat svetega Jožefmarija: **»Spomnite se drugega psalma: Zakaj hrumijo narodi in ljudstva razmišljajo prazne reči?**

Kralji zemlje so se dvignili, oblastniki se skupaj posvetujejo proti Gospodu in proti njegovemu Maziljencu. (Ps 2, 1-2) Vidite? Nič novega. Kristusu so nasprotovali, še preden se je rodil; nasprotovali so mu, ko so njegove miroljubne noge stopale po poteh Palestine; preganjali so ga kasneje in to delajo še danes, tako da napadajo ude njegovega mističnega in kraljevega telesa. Zakaj tolikšno sovraštvo, zakaj to izživljanje nad nedolžno preprostostjo, zakaj to splošno teptanje svobode posameznikove vesti?»[13]

Vprašanje, ki so si ga v teku stoletij zastavljali nešteti ljudje. Odgovor nanj ponuja Sveto pismo, predvsem knjiga Razodetja, ki govori v jeziku prispodob in simbolov; opisuje boje Cerkve v toku zgodovine, dokler ne bo Jezus Kristus prišel v slavi in dokončno zavzel svojega kraljestva.

»Da si veliko ljudi prizadeva ravnati krivično?« je pisal sveti Jožefmarija. **»Da, toda Gospod vztraja: Zahtevaj od mene, in dam ti narode v dediščino, v lastnino konce zemlje. Razbil jih boš z železno palico, kakor lončarjevo posodo jih boš zdrobil. (Ps 2, 8-9)** Te obljube so trdne in od Boga! Ne moremo jih tajiti. Ni zaman Kristus Rešenik sveta in vlada kot kralj na Očetovi desnici.«[14] Molitev je prva papeževa spodbuda v njegovem sporočilu: »Pozivam katoličane k molitvi za brate po veri, ki trpijo zaradi nasilja in nestrpnosti, in k solidarnosti z njimi«[15]. Vsak dan se obračajmo na Gospoda z resnično vero in zaupanjem, z iskreno prošnjo za vse, ki zaradi svojega verskega prepričanja trpijo prikrito ali odkrito preganjanje. K temu vas vabim s tistimi Gospodovimi besedami, ki so pogosto prišle na ustnice našega Očeta, in ki jih v Delu izgovarjamo vsak dan: *ut omnes unum sint!*[16], *da*

bi bili vsi eno po ljubezni do Boga in spoštovanja do tistih, ki so ustvarjeni po božji podobi. Tako lahko sodelujemo pri graditvi »sveta, v katerem bodo vsi svobodno izpovedovali svoje verovanje ali svojo vero in izkazovali svojo ljubezen do Boga z vsem srcem, vso dušo in vsem mišljenjem (prim. Mt 22, 37)«[17]

Da to hrepenenje po univerzalnem bratstvu ne bo ostalo le nekoristna želja, se potrudimo, da bomo v odnosu do drugih katoličanov ravnali z največjim razumevanjem in obzirnostjo do vsakogar, in ljubimo vsako od poti, ki v naročju Cerkve vodi k Bogu. Spomnimo se evangelijskega odlomka, ki pripoveduje o nestrpnosti nekaterih Jezusovih apostolov – takrat se nadnje še ni spustil Sveti Duh – do dejanj tistih, ki jih niso šteli med učence: *“Učitelj, nekoga smo videli, da je v tvojem imenu izganjal demone, in*

*smo mu branili, ker ni hodil za nami.” Jezus pa je rekel: “Ne branite mu! Nihče namreč ne more storiti mogočnega dela v mojem imenu in takoj grdo govoriti o meni. Kdor ni proti nam, je za nas.”[18] Naš Oče je ta odlomek komentiral tako: »**Otroci moji, nikoli ne postavljajte ovir apostolskemu delu tistih, ki delajo za Jezusa Kristusa (...). Nihče nas ne moti. Zelo nas veseli, da vsi delajo. Svet duš je namreč kot neskončno morje! Ljubite delo drugih! Nihče nam ni napoti.**«[19]*

Sedaj in vedno je poglavitna naloga, da vsem – predvsem mladim generacijam – pokažemo, naj ravnajo na tak način. Na primer – kako veliko delo lahko z ustreznim zgledom in učenjem v okrilju doma opravita družinski oče ali mati s svojimi otroci! Prav tako tudi v šoli profesor ali profesorica s krščanskimi merili. In prijatelj s svojimi prijatelji v tem apostolatu prijateljstva in zaupanja,

katerega nas je učil sveti Jožefmarija. To je zelo učinkovit način, da bi pregnali »*verski fundamentalizem in laicizem*«, ki sta, kakor poudarja papež, »posebni in skrajni obliki zavračanja legitimnega pluralizma in načela laičnosti«[20]. Z drobnim, a konstantnim delovanjem, čeprav na videz nima nikakršnega pomena, se pojavi učinek kamna, ki pade v jezero in dela vedno širše kroge, ki segajo vedno dlje[21]. Ali zavračaš govorice, ki so na žalost tako običajne? Ali se vadiš v razumevanju in znaš opraviti bratski opomin, kadar je treba? Ali spoštuješ značaj drugih in ga ne omejuješ?

Poleg tega bo vsakdo poskušal vplivati na družbene navade in zakone z uporabo svoje zakonite državljanske svobode in s poštenimi sredstvi, ki so v njegovem dosegu, ter vabil k zavezanosti tej nalogi razumevanja do drugih ljudi, ki so ljudje s pozitivno voljo, četudi nimajo

vere. Verska svoboda namreč»*ni izključna dediščina verujočih, ampak dediščina celotne družine narodov sveta. Je bistvena prvina pravne države: ni je mogoče zanikati, ne da bi s tem hkrati napadli vse pravice in temeljne svoboščine, saj je njihova sinteza in vrhunec.*«[22]

Približujemo se ponovni obletnici rojstva našega Očeta. Na ta dan mu lahko *podarimo* veliko zvestobo njegovim naukom in širjenju le-teh, da bo vedno bolj raslo poznavanje njegovega lika in njegovih del. Tisti, ki smo živeli ob njem in smo ga osebno poznali, lahko izpričamo resničnost tistih besed, ki jih je zapisal: **»Že vse življenje oznanjam osebno svobodo z osebno odgovornostjo. Iskal sem jo in jo iščem po vsej zemlji, kot je Diogen iskal človeka. In vsak dan jo bolj ljubim, ljubim jo nad vsemi zemeljskimi stvarmi. To je zaklad, ki ga nikdar ne bomo dovolj**

cenili.«[23] V zemeljskem življenju in v naukih tega duhovnika, ki je bil zaljubljen v Boga in zato tudi v svobodo, bomo našli stične točke s hrepenenji tolikih prijateljev in kolegov, ki želijo dobro in iščejo srečo, a ju ne najdejo, ker jim nihče ni pokazal, kje ju je mogoče najti.

Preden končam, bi rad z vami delil svoje veselje ob potovanju v Bukarešto v Romuniji, kjer sem bil pred božičem. Ljudje iz Dela, ki živijo tam, se predano in z veseljem gibljejo sredi prostorskih težav in z le najnujnejšim udobjem, kakor je ponavljal naš Oče, opirajoč se na nauk svetega Tomaža Akvinskega; in ta resničnost prinaša mnoge sadove v dušah. Tam sem bil samo dva zelo intenzivna dneva, v katerih sem se ponovno lahko neposredno prepričal, kako se duh Opus Dei ukoreninja na krajih z najrazličnejšimi kulturami in tradicijami. Pomagajte se mi

zahvaljevati Bogu in še naprej prositi
za Cerkev in papeža, tesno združeni z
vsemi mojimi nameni, ki jih je
veliko!

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja in
vam želi duhovnih sadov polno novo
leto 2011,

Vaš Oče

+ Javier

Rim, 1. januar 2011

[1] *Ps* 95 [96] 1-3.

[2] Sveti Jožefmarija, *Jezus prihaja
mimo*, št. 183.

[3] II. vatikanski koncil, *Pastoralna
konstitucija o Cerkvi v sedanjem svetu
(Gaudium et spes)*, št. 22.

[4] *Gal* 5, 13 in 1.

[5] *Jn* 8, 32.

[6] Sveti Jožefmarija, *Amigos de Dios* (Božji prijatelji), št. 26.

[7] Benedikt XVI., Poslanica za svetovni dan miru 2011 *Verska svoboda – pot do miru*, 8. 12. 2010, št. 3.

[8] Sveti Jožefmarija, *Conversaciones* (Pogovori), št. 44.

[9] Benedikt XVI., Poslanica za svetovni dan miru 2011 *Verska svoboda – pot do miru*, 8. 12. 2010, št. 1.

[10] *Prav tam*. [11] *Prav tam*. [12] *Jn* 15, 18-20.

[13] Sveti Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo*, št. 185.

[14] *Prav tam*, št. 186.

[15] Benedikt XVI., Poslanica za svetovni dan miru 2011 *Verska*

svoboda – pot do miru, 8. 12. 2010, št. 1.

[16] *Jn* 17, 21.

[17] Benedikt XVI., Poslanica za svetovni dan miru 2011 *Verska svoboda – pot do miru*, 8. 12. 2010, št. 1.

[18] *Mr* 9, 38-40.

[19] Sveti Jožefmarija, zapiski z meditacije, 16. 4. 1954.

[20] Benedikt XVI., Poslanica za svetovni dan miru 2011 *Verska svoboda – pot do miru*, 8. 12. 2010, št. 8.

[21] Prim. Sveti Jožefmarija, *Pot*, št. 831.

[22] Benedikt XVI., Poslanica za svetovni dan miru 2011 *Verska svoboda – pot do miru*, 8. 12. 2010, št. 5.

[23] Sveti Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo*, št. 184.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prelatovo-pismo-
januar-2011/](https://opusdei.org/sl-si/article/prelatovo-pismo-januar-2011/) (15. Mar. 2026)